

Alkotmánybíróság

Budapest

Pf. 773

1535

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügyszám: IV/00866-0/2020	
Érkezett: 2020 MÁJ 20.	
Példány: 1	Kézeltiroda:
Melléklet: 1 db	2/

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Dr. Alexin Zoltán

mint indítványozó **dr. Abrahám**

László

h alatti lakos útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján az alábbi

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

- Az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Kormányrendelet 5/C. §

alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azt.

Az 5/C. §-t a 154/2020. (IV. 27.) Kormányrendelet módosítás újonnan illesztette be a szövegbe, és a kihirdetését követő napon már hatályba is lépett. A módosítást a 2020. április havi teljesítmény-elszámolásokra is alkalmazni kell, ezért arra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 61. § (2) alapján a jogszabály végrehajtásának felfüggesztését a döntés meghozataláig rendelje el, ugyanis a megtörtént adattovábbításokat a későbbiekben nem lehet meg nem történtté tenni.

A hivatkozott 5/C. § nem az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésének felhatalmazása alapján került kiadásra a koronavírus-járvány elleni védekezés érdekében. Hatálya a jogalkotó szándéka szerint folyamatos, a veszélyhelyzetet követő időszakban is. Ezért nem a rendkívüli jogrend szabályai szerint kell megítélni és elbírálni.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A támadott jogszabály pontos megjelölése, a tényállás rövid ismertetése és a bírói út hiánya

A 43/1999. (III. 3.) Kormányrendelet 5/C. § mai napon hatályos szövege:

5/C. § (1) Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvény szerinti Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér (a továbbiakban: EESZT) működtetője minden hónap 5. munkanapjáig megküldi a finanszírozó részére a fekvőbeteg-szakellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató által az EESZT-ben rögzített, általa nyújtott előző havi ellátási eseményre vonatkozóan a 14. számú melléklet szerint definiáltak szerint az alábbi adatokat:

a) az intézmény nevét,

b) az ellátó osztály azonosítóját, nevét és szakmakódját,

c) az ellátott beteg TAJ-számát, annak hiányában egyéb személyazonosítóját, törzsszámát, érvényes biztosítás országát vagy a beteg állampolgárságát,

d) a felvétel és a távozás időpontját és

e) az ellátó orvos kódját.

(2) A finanszírozó ellenőrzi, hogy az elszámolásra jelentett ellátási esemény az (1) bekezdés szerinti adatok között szerepel-e. Az ellenőrzés szempontja az (1) bekezdésben szereplő adatok egyezősége.

(3) Ha a finanszírozó megállapítja, hogy a finanszírozásra jelentett ellátási esemény nem szerepel az EESZT-ben, úgy az ellátási eseményre vonatkozó finanszírozási díjat visszavonja.

A fenti előírás alapján az EESZT működtetője (azaz az Állami Egészségügyi Ellátó Központ, ÁEEK) minden hónap 5. napjáig, az EESZT-be a megelőző hónapra vonatkozóan feltöltött adatokból személyes adatokat szolgáltat a NEAK számára. Az adattovábbítás célja nem a társadalombiztosítási ellátások elszámolása, hanem az ellátó intézmények elleni gazdasági szankciók bevezetése, amennyiben nem töltenek fel határidőre, elegendő adatot a betegekről az EESZT-be. A betegek az adattovábbításról tájékoztatást nem kapnak, és nem is tiltakozhatnak ellene, a jogszabály nem tartalmaz rendelkezéseket arra, hogy a felhasználás után az adatokkal mi történik, meddig fogják megőrizni.

Az EESZT a teljes magyar lakosságról gyűjt élethosszig tartó módon személyes egészségügyi adatokat. Az adatkezelés céljait az egészségügyi és a hozzájuk tartozó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény (a továbbiakban Eüak.) tartalmazza. A 35/F. § (1) bekezdése szerint az EESZT Központi eseménymeghívójába az ellátó intézmények az az Eüak. 4. § a), b) és c) pontjainak megfelelő célok érdekében töltenek fel adatokat. A 4. (1) bekezdése szerint:

4. § (1) Az egészségügyi és személyazonosító adat kezelésének célja:

a) az egészség megőrzésének, javításának, fenntartásának előmozdítása,

b) a betegellátó eredményes gyógykezelési tevékenységének elősegítése, ideértve a szakfelügyeleti tevékenységet is,

c) az érintett egészségi állapotának nyomon követése,

Jelen esetben arról van szó, hogy egy rendkívül szenzitív, bizalmas adatokat tartalmazó adatállományt használ fel a Kormány a törvényben szereplő felhatalmazástól eltérő célból.

Ráadásul, az Eüak. 35/F. § (4) bekezdése szerint az érintett **rendelkezik** az EESZT-ben szereplő adataival, hogy az eseménykatalógusból ki kaphat az egészségi ellátásairól felvilágosítást. A Kormányrendelet ez nyilvánvalóan nem veszi figyelembe.

Az indítványozó előadja, hogy a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény, amely rögzíti az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott ellátások esetén az elszámolás szabályait, nem szabja feltételként, hogy csak olyan ellátás számolható el, amelynek az adatait az EESZT-be feltöltötték. Ezért ennek megkövetelésére nem lenne jogosult a Kormány a saját hatáskörében olyan módon, hogy a polgárok információs önrendelkezési jogait elveszi. Az intézmények rendszeresen jelentenek a Nemzeti Egészségbiztosítási Alap Kezelő (NEAK) számára, és mindeddig nem merült fel, hogy az elszámolásnak ez a módja nem lenne megfelelő. Az Állami Számvevőszék az utóbbi időben számos kórházat ellenőrzött, és nem vetődött fel az, hogy az elszámolási rendszerben valamilyen rendszerszintű hiba lenne.

Az indítványozó előadja továbbá, hogy az Eüak. törvény 28. §-a szabad kezet ad az egészségügyi ellátó rendszer intézményeinek a dokumentációs és az információs rendszerük kialakításához. Ez a szakasz nem rendeli el kötelezően az elektronikus adatkezelést, hanem az adott intézmény szabadságává teszi azt, hogy milyen mértékben alkalmaznak hagyományos és elektronikus adatkezelést. Ma már nem csak az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott szolgáltatóknak, hanem a magán ellátó intézményeknek is kötelező a csatlakozás az EESZT-hez, ami úgy valósul meg, hogy minden intézményeknek (gyógyszertárnak, sőt házi orvosnak is) egy **kémprogramot** kell az információs rendszerükbe telepíteniük, amelyet az ÁEEK biztosít a számukra. Ez a program az adott intézmény által nem ellenőrizhető és nem kontrollálható módon egészségügyi adatokat továbbít az Interneten keresztül az ÁEEK számára (hogy mikor, hová és kinek, azt sem tudják az intézmények a felügyeletük alatt tartani). Amennyiben egy intézmény az Eüak. 28. § alapján részben papír alapú adminisztrációval dolgozott eddig, akkor ezek az adatok kívül estek a kémprogram hatáskörén, és nem tudta továbbítani ezeket az ÁEEK számára. Láthatóan a Kormány a polgárok minden egyes apró információmorzsáját össze kívánja gyűjteni az EESZT-ben, és ennek érdekében gazdasági szankciót szeretne bevezetni a renitens szolgáltatókkal szemben.

Összefoglalóan, a Kormány beavatkozott az EESZT felhasználási feltételeibe olyan módon, hogy új – a meglévő törvényi felhatalmazásokon túli – célok érdekében kötelező adatkezelést rendelt el a polgárok információs önrendelkezési jogainak jelentős korlátozásával (tulajdonképpen végleges elvonásával). Az EESZT nem biztosítási, elszámolási adatokat tárol, ezért nem különbözteti meg az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott és a nem finanszírozott ellátásokat egymástól. Így a 43/1999. (III. 3.) Kormányrendelet alapján az EESZT-ből a NEAK számára továbbított adatok között a magánellátások adatai is előfordulnak. Ez felveti a célhoz kötöttség, a szükségesség kérdését, és azt, hogy arányos-e egy ilyen kényszerintézkedés a polgárokkal szemben, különösen, hogy a NEAK a nem finanszírozott ellátások adatainak kezelésére nem kapott törvényi felhatalmazást.

Az adatkezelést jogszabály írja elő kötelezően, ezért bírói jogorvoslati eljárás nincs ellene.

b) A jogorvoslati eljárás hiánya

A 43/1999. (III. 3.) Kormányrendelet 5/C. §-a különleges (egészségügyi) személyes adatok kötelező továbbítását rendeli el az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térből (EESZT) a Nemzeti Egészségbiztosítási Alap Kezelő (NEAK) számára. A kötelező adatkezeléssel szemben nem áll rendelkezésre jogorvoslati eljárás, nincs tiltakozási lehetőség. Az alapjogi sérelem azáltal következett be, hogy az 5/C. § 2020. április 28-án hatályosult, és azt alkalmazni kell az indítványozóra is.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kormányrendelet új 5/C. §-a 2020. április 28-án lépett hatályba. Az Abtv. 30. §-a esetében az indítvány benyújtására a jogszabály hatályba lépésétől számított 180 napon belül van lehetőség – ez az időtartam 2020. május 19-én nem telt el.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A 43/1999. (III. 3.) Kormányrendelettel érintett személyek köre minden magyar állampolgár, aki valamilyen fekvőbeteg ellátást vett igénybe az adott hónapban. Az indítványozó koránál fogva bármikor kerülhet ilyen helyzetbe, ehhez nem kell feltétlenül betegnek sem lennie, egy kivizsgálás, vagy esztétikai beavatkozás esetén is már továbbítja az ÁEEK az adatait a NEAK számára. Az Alkotmánybíróság a 3110/2013. (VI. 4.) számú határozatában kimondta, hogy „*az indítványozó nem csak akkor személyesen érintett, ha ő a norma címzettje*”, hanem „*a személyes érintettség követelménye akkor teljesül, ha az indítványozó alapjogi pozíciója és a norma között szoros kapcsolat áll fenn*” [28]. Az ember halandóságából, fizikai sérülékenységből adódóan belátható, hogy bármikor kerülhet olyan helyzetbe, amelyben valamilyen betegség, baleset, veszélyhelyzet folytán orvosi vizsgálatra, ellátásra, kórházi kezelésre van szüksége, és ezáltal bekerül az állami egészségügyi ellátórendszerbe. Jelen esetben már a magánellátások adatainak a továbbításáról is szó van.

e) Annak bemutatása, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések alkalmazása vagy közvetlen hatályosulása során felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

A személyes adatok védeleméhez való jogot az Alkotmánybíróság következetesen az információs önrendelkezéssel azonosította. Ab. 15/1991. (IV. 13.) Az Alkotmányban ... biztosított személyes adatok védeleméhez való jognak eszerint az a tartalma, hogy *mindenki maga rendelkezik személyes adatainak feltárásáról és felhasználásáról*. Személyes adatot felvenni és felhasználni tehát általában csakis az érintett beleegyezésével szabad; mindenki számára követhetővé és ellenőrizhetővé kell tenni az adatfeldolgozás egész útját, vagyis mindenkinek joga van tudni, ki, hol, mikor, milyen célra használja fel az ő személyes adatát. Kivételesen törvény elrendelheti személyes adat kötelező kiszolgáltatását, és előírhatja a felhasználás módját is.

A határozat utolsó mondata enged kivételt az általános önrendelkezési jog alól, azonban ennek **kivételesnek**, arányosnak és szükségesnek kell lennie. Amikor személyes egészségügyi adatokról van szó, akkor figyelembe kell venni, hogy az egészségügyi állapot a magánszférához tartozik, amely esetében az orvosi titoktartáshoz való alapvető jogot hangsúlyosan kell(ene) figyelembe venni. Jelen esetben egy minden magyar állampolgár élethosszig tartó folyamatos egészségi állapotát tároló adatbázishoz (EESZT) történő hozzáférésről van szó. Az EESZT működésének szabályait tartalmazó törvény, az Eüak. III/A. Fejezetében lefektette az adatkezelés lehetséges céljait, amelyek legalábbis megpróbálták gátat szabni a lehetséges felhasználásoknak.

A Kormány rendelete ezeket az Országgyűlés által már meghatározott, törvényes célokat nem vette figyelembe. Holott, az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése szerint a Kormány rendelete nem lehet egy (vagy több) törvénnyel ellentétes.

A Kormányrendelet rendelkezéseinek elbírálása során azt is vizsgálat tárgyává kellene tenni, hogy az teljesíti-e a minimális jogkorlátozás elvét, arányosnak tekinthető-e, illetve felmerül az a kérdés is, hogy az Európai Unió és a Tanács 679/2016. Általános Adatvédelmi Rendeletének 6. cikk (3) bekezdése, és az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban Infotv.) 5. § (3) pontja által elvárt formai feltételeknek a Kormányrendelet 5/C. §-a eleget tesz-e.

Az a fontos alkotmányossági kérdés, hogy egy kötelező adatgyűjtés (kényszerintézkedés) elve alapján, minden polgárról az összes létező egészségügyi adatot összegyűjtő adatközpont kinek és milyen célokból adhat át adatokat olyan módon, hogy itt az érintett személyeknek semmilyen lehetősége sincs az önrendelkezésre, a tiltakozásra, vagy az adatkezelés korlátozására. Hogy az ilyen adatokat lehet-e egyes szereplők szankcionálásra használni. A kényszerintézkedés alapú adatgyűjtés összefér-e azzal, hogy aztán az adatokat a szereplők ellen fordítják, használják fel. Adott esetben például a betegek elleni szankciókra is felhasználhatják-e?

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Elsősorban az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése, amely szerinte a „Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes”. A Kormányrendelet ütközik az Eüak., Ebtv., GDPR, és az Infotv. előírásaival.

A fentiekén túl a támadott rendelkezés ütközik az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdésével, amely szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tisztelőben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.”, továbbá „Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.”

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

I. Az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése szerint a „Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes”.

Az EESZT-ben található adatok kezelésének célját az Eüak. III/A. Fejezete tartalmazza. A NEAK felé továbbítandó adatok az Esemény katalógusban szerepelnek, amely esetében a 35/F. § szabja meg az adatkezelés lehetséges céljait. A célok között nem szerepel az ellátó intézmények szankcionálása, mert az adatokat kizárólag a) az egészség megőrzésének, javításának, fenntartásának előmozdítása, b) a betegellátó eredményes gyógykezelési tevékenységének elősegítése, ideértve a szakfelügyeleti tevékenységet is, c) az érintett egészségi állapotának nyomon követése céljából lehet felhasználni. Ez, továbbá a 36/F. § (4) pontja, amelyben rögzítésre kerül az érintett beteg tiltakozási joga – határolja be a lehetséges hozzáféréseket. A Kormányrendelet ezen felüli célt állapít meg, amelyre nincs felhatalmazása.

Az Eüak. 28. § az egészségügyi ellátó intézmények szabad döntésére bízta, hogy milyen arányban alkalmaznak papír alapú és elektronikus dokumentációs rendszert. A Kormányrendelet egynapos határidőt adott az intézményeknek arra, hogy az Eseménykatalógust 100%-ban elektronikusan vezessék. Ez szintén egy olyan dolog, amit a Kormányrendelet nem tehetne meg, meg nem írhatná felül az Eüak. törvény rendelkezéseit.

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) szabályozza az ellátó intézmények elszámolását a IV. Fejezetében. A fekvőbeteg intézmények és az egészségbiztosítási szerv szerződéskötését és elszámolási szabályait rögzíti. Ebben a törvényben nem szerepel követelményként, hogy az intézményeknek adatokat kellene szolgáltatniuk az EESZT számára ahhoz, hogy el tudják számolni a betegeknek nyújtott ellátásokat. Következésképpen ennek pótlólagos, kötelező előírására a miniszternek nem volt törvényi felhatalmazása.

Az Ebtv. szerint az ellátó intézményeknek szerződést kell kötniük a NEAK-kal, amelyben ugyancsak **nem szerepel (nem szerepelhet) feltételként** az, hogy adatokat kellene továbbítaniuk az EESZT számára. A Kormány utólagosan módosítja ennek a szerződésnek a feltételeit, polgári szerződéses jogviszonyokba avatkozik be.

Az Európai Unió és a Tanács 679/2016. számú általános Adatvédelmi Rendeletének (a továbbiakban GDPR) alkalmazása erre az esetre kötelező, ahogyan ezt az Infotv. 2. § (2) bekezdése előírja. A GDPR 6. cikk (3) bekezdése szerint a közérdekből, illetve jogi kötelezettség alapján megvalósuló adatkezelések esetén a tagállami jognak meg kell állapítania **az adatkezelés jogalapját** (amely a 6. cikk (1) bekezdés c) vagy e) pontja lehet), és erre hivatkozva lehetne megállapítani az adatkezelés céljait. A Kormányrendelet nem határozta meg az adatkezelés jogalapját. Ezzel jogbizonytalanságot teremtett, mert nem tudhatják az érintettek, hogy milyen jogaik vannak az adatkezelés során.

Az Infotv. 5. § (3) bekezdése is tartalmaz további formai feltételeket a kötelező adatkezelések esetére:

*„Az (1) bekezdés a) pontjában, a (2) bekezdés b) pontjában, valamint az általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés c) és e) pontjában meghatározott adatkezelés (a továbbiakban: kötelező adatkezelés) esetén a kezelendő adatok fajtáit, az adatkezelés célját és feltételeit, az adatok megismerhetőségét, az adatkezelő személyét, valamint az adatkezelés időtartamát vagy szükségessége időszakos felülvizsgálatát **az adatkezelést elrendelő törvény, illetve önkormányzati rendelet határozza meg.**”*

- azaz az Infotv. nem tartja alkalmasnak egy adatkezelés esetén a Kormányrendeleti szintű szabályozást, másrészt pedig nem határozza meg az adatkezelés feltételeit, az adatok megismerhetőségét, az adatkezelés időtartamát, vagy a szükségesség időszakos felülvizsgálatát. (A kezelendő adatok fajtáit és az adatkezelés célját azonban igen.)

II. A támadott rendelkezés ütközik az Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdésével, amely szerint *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák., továbbá „Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekkü adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.”*

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével azért ütközik, mert a cél eléréséhez szükségtelen, orvosi titoknak számító különleges adatok továbbítását rendeli el tiltakozási és jogorvoslati lehetőség nélkül.

Az Alaptörvény VI. cikk (3) kimondja, hogy mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez. Az Alkotmánybíróság következetes álláspontja szerint a személyes adatok védelme alapjogot aktív jognak kell értelmezni, amelynek során az érintett maga döntheti el, hogy személyes adatait kinek adja át, és milyen célból, mennyi ideig. Kivételesen azonban törvény is elrendelheti személyes adat kiszolgáltatását és meghatározhatja az adatkezelés céljait.

A rendelkezés sérti a célhoz kötött adatkezelés elvét. A német alkotmánybíróság a Volkszählungsurteil BVerfGE 65, 1 számú határozatában alkotmányellenesnek ítélte a népszámlálás során összegyűjtött személyes adatoknak (lakóhelyre vonatkozó adatoknak) a továbbítását a tartományi adóhatóságokhoz ellenőrzésre, és megsemmisítette ezt a szakaszt. Az indoklás során hangsúlyosan esett latba, hogy a népszámlálás során folytatott adatgyűjtésnek a célja személyes lakáskörülményekről, életkörülményekről történő adatgyűjtés, amelynek a célja kizárólag az állami tervezés és statisztika. Analógia fedezhető fel a két ügy között.

Az EESZT is egy kizárólag a gyógyító tevékenység támogatására szolgáló adatközpont, amelynek a törvényes adatkezelési céljai adottak. A célhoz kötöttség elvével nem fér össze az, hogy a Kormány felrúgja az Országgyűlés által alkotott szabályokat és *ad hoc* kibővíti a célokat, az eredeti céltől alapjaiban különböző más célokkal.

Az adatkezelésre vonatkozó jogalkotás során nem vették figyelembe az adatvédelem több alapelvét, például az adattakarékosságot, célhoz kötöttséget, minimális jogkorlátozás elveket.

A GDPR 6. cikk (1) bekezdése két lehetséges jogalapot is kínál az állami adatkezelések megvalósítására. A 6. cikk (1) bekezdés c) és e) pontját. Ezek: *c) az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges; e) az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges.* Ezek közül az érintettre nézve a kedvezőbb az e) pont, mert az lehetővé teszi számára a tiltakozást (21. cikk (1) bekezdése szerint), és a bírói jogorvoslat lehetőségét, ha valamilyen sérelmet szenvedne az adatkezelés során. Az indítványozó véleménye az, hogy jogalapként a kisebb jogkorlátozással járó e) pontot kellett volna választania a jogalkotónak, hiszen semmi sem indokolja azt, hogy elvonja egy Kormányrendelet a polgárok tisztességes eljáráshoz, a bírói út igénybevételehez fűződő alapvető jogát.

A kórházak szempontjából sem tekinthető minimális jogkorlátozásnak, hiszen egy tényleges elvégzett műtéti ellátás térítési díját, adott esetben több százezer forintot is végérvényesen elvon a NEAK tőlük azért, mert a sok jelentett adatból néhány hiányzik. Holott az adatok jelentése jelenleg nem törvényi feltétele az elszámolásnak.

A továbbított adatok között a nem finanszírozott ellátások adatai is előfordulnak, nem csak a magánellátások, hanem a gépjármű balesetek (ezeket a Kötelező Gépjármű Felelősségbiztosításból finanszírozzák), külföldi állampolgárok ellátásai, és az állami intézményekben végzett, de nem finanszírozott ellátások adatait is magában foglalja. Mivel az EESZT nem biztosítási, hanem egy gyógykezelési célból létesített adatállomány, ezért nem tud különbséget tenni a finanszírozott és a nem finanszírozott ellátások között, így az adatkezelés során a szükségesnél lényegesen több adatot továbbít a NEAK számára.

A személyes adatok védelmére vonatkozó garanciák is hiányoznak a jogszabályból, mert nem határozza meg az adatok további sorsát, hogy mi történik velük, ahogyan az adatkezelés időtartamát sem, aminek következtében a NEAK-nál egy korlátlan ideig tartó nyilvántartás jön létre minden TAJ azonosítóval rendelkező magyar állampolgár magánellátásairól is. Ez ellentmond a NEAK jogállásának. Az Alkotmánybíróság 3110/2013. (VI. 4.) harozat [83] bekezdésében kinyilvánította:

[83] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a társadalombiztosítási szervek által kezelt adatok körét meghatározó 22. § (5) bekezdésének alapján – különös tekintettel a fent megjelölt célra – **nem állapítható meg, hogy a társadalombiztosítási igazgatási szerv jogosult lenne az egészségbiztosítás által nem támogatott egészségügyi szolgáltatás esetén az (5) bekezdés szerinti adatok kezelésére, így azok (6) bekezdés szerinti tárolására.** Ezért az Alaptörvény VI. cikk (1) és (2) bekezdésének sérelme az indítványozó által állított összefüggésben nem merül fel.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

b) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Alulírott, Dr. Alexin Zoltán kifejezetten hozzájárulok, hogy az alkotmányjogi panaszomat személyes adataimmal együtt közzé tegyék az Alkotmánybíróság honlapján.

c) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok

Az indítványozó nem csatolt az érintettségéről dokumentumot az Alkotmánybíróság 3110/2013. (VI. 4.) számú határozata szerint. Ha egy jogi norma (a támadott 43/1999. (III. 3.) Kormányrendelet 5/C. §) hatálya minden magyar állampolgárra kiterjed, és az emberek esendőségük folytán bármikor lehetnek betegek, akkor az egészségügyi ellátó rendszerrel kapcsolatba kerülnek, és hatályosulnak velük szemben a Kormányrendelet korlátozó rendelkezései.

2020. május 19.